

om ressourcetsvage mennesker, som har brug for både gode råd og en hjælpende hånd.

På det sociale område har kommunerne en klar forpligtelse til at vejlede. Det første, en kommune skal gøre, når en person søger om hjælp, er at vurdere, om der er behov for at give en vejledning om, hvordan den pågældende, så vidt muligt ved egen hjælp, kan klare de øjeblikkelige eller kommende økonomiske problemer. De sociale myndigheder har også en pligt til at hjælpe folk med gældsproblemer ved at give økonomisk rådgivning, herunder eksempelvis hjælp til budgetlægning. Det er faktisk en central funktion i kommunens rådgivningsvirksomhed.

Rådgivnings- og vejledningsforpligtelsen er bred og beregnet på den almindelige borgers behov, men kommunen har også mulighed for at henvise borgeren til at søge hjælp hos en anden offentlig myndighed eller søge om gælds-sanerering eller at henvise til en bank eller til Forbrugerinformation.

Helt fra barnsben af er det selvfølgelig godt at have et fornuftigt forhold til penge, så både i folkeskolen og i ungdomsuddannelserne undervises der i privat økonomi og budgetlægning. I folkeskolen og gymnasiet og på hf og de erhvervsfaglige uddannelser undervises der ikke specifikt i fag som personlig økonomi og budgetlægning, men elementerne med relation til privatøkonomi og budgetlægning indgår i en bredere faglig sammenhæng.

Hvad angår punktet om øget retssikkerhed for skyldnere, indgår spørgsmålet om revision af det fagedretlige system i Retsplejerådet. Der har været overvejelser om en generel reform af den civile retspleje, men det er regeringens opfattelse, at de fagedretlige regler ikke bør ændres som anført i beslutningsforslaget.

Hvad angår reglerne om forældelse af gæld, forventes Justitsministeriet at sætte et generelt udvalgsarbejde om revision af formueretlige forældelsesregler i gang allerede i løbet af inde-værende år.

Alt i alt finder regeringen, at der er hjælp at hente for de personer, der måtte få økonomiske problemer eller allerede er gældsramte eller gældstruede, ligesom der er overvejelser om regelændringer i skyldnerlovgivningen, og på den baggrund kan regeringen ikke støtte forslaget.

Else Marie Mortensen (S):

Lad mig starte med at sige, at jeg har megen sympati for de gode hensigter, som ligger bag dette beslutningsforslag, og at jeg kender mange, der kunne være i målgruppen for forslaget hensigter. Jeg tror nemlig, det er rigtigt, at der er rigtig mange familier – og når jeg siger familier, tænker jeg på alle afskygninger, så det ville måske være mere korrekt at bruge udtrykket husstande og hjemløse – der befinder sig i næsten uoverskuelige og for dem selv at se uløselige økonomiske problemer.

Der findes i dag en lang række muligheder for at få hjælp til at finde en udvej, hvad enten det drejer sig om den totale økonomiske situation eller enkelte gældsposter. Fælles for de fleste muligheder, der findes, er imidlertid, at man selv skal foretage sig noget aktivt for at få hjælpen, og det er ikke altid muligt. Vi ønsker jo heller ikke at underlægge folk tvang i denne sammenhæng.

Den hjælp, der er mulighed for at få, er hjælp til akkordordninger og hjælp til at forhandle realistiske budgetter igennem samt hjælp til at forhandle saldoordninger igennem. Endelig er der gældssanerering, men jeg tror, at alle, der har kendskab til dette område, ved, hvor svært det er at opnå en gældssanerering.

Den hjælp, jeg nævner her, kan fås enten i Advokatsamfundets retshjælp, i socialforvaltningerne, i kriminalforsorgen, hos sygehusenes socialrådgivere, hos Mødrehjælpen eller hos en af de frivillige organisationer, der findes. Der er faktisk også mange erhvervsorienterede projekter, hvor der ydes en god og rimelig rådgivning og vejledning om at tilrettelægge sit liv mere hensigtsmæssigt. Endelig er der mulighed for at indgå afdragsordninger om afvikling af gæld til det offentlige, men som nævnt kræver det, at man selv er aktiv, og at man selv ønsker og overholder vilkårene for at komme gælden til livs.

Beslutningsforslaget er særdeles vidtgående i sine spørgsmål og krav til regeringen om en redegørelse med mange pålæg og mange hv-ord: hvilke, hvordan og hvorledes. Det havde måske været rimeligt at bede om en oversigt over, hvilke muligheder der eksisterer, inden man udbad sig en redegørelse, men det er selvfølgelig forslagsstillernes valg.

Der er meget stor forskel på, hvilke muligheder der er, og det er i øvrigt afhængigt af, hvor man bor. Jeg er sikker på, at mulighederne for at få rådgivning og hjælp er anderledes, hvis